

Forfatter: Aage Friis, 1870-1949

Titel: Udrag fra BREV TIL: Frijs, Christian Emil Krag-Juel-Vind FRA: Quaade, George Joachim (1867-09-20)

Citation: Aage Friis, 1870-1949: "Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (1. bind)", i *Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (1. bind)*, Henrik Koppels Forlag, s. 588. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001825006-001-shoot-idm140619127917200.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (1. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Grev Bismarck begyndte Samtalen umiddelbart efter Oplæsningen af Depeschen med en Hentydning til dennes Slutning, men uden ligefrem at imødegaae det derved tagne Forbehold, idet han med et temmelig alvorligt Blik fremhævede, at Danmark ikke havde nogen Deel i Afslutningen af Freden til Prag, og altsaa ingensomhelst Ret kunde støtte paa denne Fredsslutning, som hvert Øieblik uden Danmarks Deeltagelse kunde forandres, naar blot Preussen og Østerrig vare enige derom. Efterat jeg hertil havde bemærket, at det vistnok forholdt sig saa, at Danmark ikke havde deeltaget i Afslutningen s. 589af fornævnte Fred, men at dog ialfald den paagjældende Artikel deraf var bleven meddeelt i Kjøbenhavn af den preussiske Regjering ved Begyndelsen af den nu svævende Forhandling, forlod Ministerpræsidenten denne Gjenstand, idet han sagde, at der endnu var et andet Punkt med Hensyn til hvilket der maatte herske fuldkommen Klarhed. Han sigtede herved til Als og Sundeved. Om Tilbagegivelsen af disse Preussens militaire Stillinger kunde der aldrig være Tale. Heller end at bestemme sig hertil, vilde Preussen føre en Krig med hvem det end skulde være; det kunde ikke udsætte sig for at maatte erobre disse Punkter anden Gang. Herpaa gav jeg intet Svar enten i den ene eller den anden Retning. — Deels lovede jeg mig intet Resultat deraf, og deels fandt jeg Øieblikket ikke kommet til en besterntere Udtalelse om dette Punkt fra dansk Side; hvortil kommer, at dersom Underhandlingen ikke lykkes, forekommer den mig heller at maatte strande paa Garantiespørgsmaalet, om hvilket der overalt kun hersker een Mening, end paa Territorialsørgsmaalet, med Hensyn til hvilket Meningerne, ialfald i Udlandet, endnu ere noget deelte. Jeg havde jo ogsaa forhen oftere udtalt mig om dette Punkt for Grev Bismarck. Sidstnævnte gik nu over til at tale om Garantiespørgsmaalet; men han holdt sig uafbrudt i den største Almindelighed, og Gjenstanden for hans Udtalelser var egentlig heller ikke selve Garantiespørgsmaalet, forsaavidt derved forstaaes Spørgsmaalet om Garantiernes Beskaffenhed og Omfang, men derimod den formeentlige Nødvendighed for Preussen af at forlange Garantier. Denne Nødvendighed motiverede han paa samme Maade som ved tidligere Leiligheder. Han henviiste til det i den danske Presse mod Tydskland førte Sprog, paastod at Tydske ikke engang kunde reise eller opholde sig i Danmark uden al Slags Forulempning, og anførte Dommen i Retssagen mod det i Ribe udkommende Blad »Heimdal« som Bevis paa en saadan Stemning og et saa partisk Sindelag hos den danske Dommerstand og som s. 590Følge heraf ogsaa hos den danske Nation, at den preussiske Regjering umuligt kunde forsvare at overlade de talrige i Nordslesvig boende Tydske til Danmark, uden i Forveien at have sørget for at sikkre deres Personer og Interesser. ¹⁾ I Byerne Haderslev, Christiansfeld og Aabenraa kunde man gjerne sige, at Halvdelen af de bedre stillede Indvaanere vare tydske; og ligeledes vare ogsaa en meget stor Deel af Besidderne af de større Gaarde paa Landet tydske. Fra de tydske Beboere af Nordslesvig indkom der stadigt Andragender til Hans Majestæt Kongen af Preussen om at de maatte forblive under preussisk Herredømme; og afseet fra den Virkning disse Andragender allerede i og for sig havde paa Hans Majestæt, maatte ogsaa den preussiske Regjering, ifølge den Omstændighed at hine Slesvigere ved disse deres Andragender havde compromitteret sig ligeoverfor den danske Regjering, nære Betænkelighed ved at overlade dem ubeskyttede til Danmark.